

Podle metodického doporučení MŠMT by individuální výchovné programy měly být uzavírány na pololetí nebo na celý školní rok, přičemž nejpozději na konci školního roku by měl být každý individuální výchovný program vyhodnocen.

Skutečnou praxi škol zobrazuje tabulka č. 3 (školy mohly volit více období současně z důvodu možných odlišností u jednotlivých žáků).

Tabulka č. 3 Období, na které jsou individuální výchovné programy nastaveny – podíl škol (v %)

Období	Podíl
Pololetí	50,4
Školní rok	33,3
Jiné (do 3 měsíců, dle potřeby, bez omezení)	25,6

Zatímco polovina škol měla dle výpovědi ředitele individuální výchovné programy nastaveny na pololetí a třetina na celý školní rok, čtvrtina škol využívá i jiné období, čímž se odchyluje od uvedeného doporučení (nejčastěji jde o období tři měsíců a kratší). Desetina škol jej nastavuje podle potřeby a tři školy jej měly nastavený neomezeně, případně na celou školní docházku, což neodpovídá smyslu tohoto nástroje (odstranění rizikového chování žáka formou spolupráce školy, žáka a rodiny, s průběžným vyhodnocováním stanovených úkolů). Celkem 21,7 % škol nastavovalo individuální výchovný program výlučně na jiné období (tedy nikoliv na pololetí nebo školní rok).

2.1.2 Personální zajištění individuálních výchovných programů

Školy mohou dle metodického doporučení MŠMT uplatňovat různé modely personálního zajištění individuálního výchovného programu z hlediska odpovědnosti za vedení procesu a s ohledem na vlastní podmínky (např. velikost školy, pedagogického sboru, dostupnost specialistů, míra výskytu rizikového chování apod.).

Tabulka č. 4 Uplatňované modely realizace individuálních výchovných programů vycházející z metodiky doporučené MŠMT – podíl škol (v %)

Modely	Podíl
Model „třídní učitel + školní metodik prevence / výchovný poradce“	95,4
Model „školní metodik prevence / výchovný poradce“	13,1
Model s využitím školního psychologa / školního speciálního pedagoga 1*	10,8
Model s využitím školního psychologa / školního speciálního pedagoga 2**	4,6

* Celý proces spadá do kompetence školního psychologa / školního speciálního pedagoga.

** Proces je v kompetenci školního metodika prevence / výchovného poradce, školní speciální pedagog a školní psycholog pracují jako podpora v rámci jednoho ze stanovených úkolů.

Školy nejčastěji volí model tvořený třídním učitelem v kombinaci se školním metodikem prevence / výchovným poradcem. První krok (pohovor se žákem) zajišťuje v tomto případě třídní učitel, zatímco za další dva kroky (jednání se žákem a zákonnými zástupci a sestavení a podpis individuálního výchovného programu) již odpovídá školní metodik prevence a výchovný poradce. Ostatní modely využívá malý podíl škol, přičemž celkem 18,5 % škol využívá více modelů současně.

Uváděné modely zahrnují pouze ty aktéry, kteří mají klíčovou odpovědnost za jednotlivé kroky v rámci naplňování individuálních výchovných programů, tj. bez ohledu na další zapojené osoby – celkový přehled zapojených osob v rámci školy zobrazuje graf č. 2.